

عنوان مقاله:

مباهله و ابعاد تاریخی آن

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سیدسجاد علوی - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهیدبهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

آیه مباهله از آیات مهم اعتقادی قرآن کریم است و به عملی اشاره دارد که پس از بی ثمر بودن مناظره ها و استدالات برای اثبات یک حقیقت مورد استفاده قرار می گیرد. این عمل از دیرباز بین اقوام مختلف رایج بوده و پیروان ادیان گذشته نیز با این عمل مانوس بوده اند. در دین اسلام، تا سال نهم هجری نمونه ای از مباهله یافت نمی گردد. در اواخر سال نهم بنا به دستور خداوند متعال اسلام به اهل کتاب عرضه شده و پس از آنکه علمای اهل کتاب از پذیرش اسلام سرباز زدند و مناظره ها با ایشان به نتیجه ای منجر نشد، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از سوی خداوند مأمور به انجام مباهله شدند. بعضی از مفسرین عامه نقدها و اشکالاتی بر دلالت آیه کریمه وارد آورده اند که علمای شیعه در مقام پاسخ گویی برآمده اند. ابنائنا نساينا و انفسنا سه قسمت مهم از آیه مباهله را تشکیل می دهند که بر حضور فرزندان، دختر و داماد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم همراه ایشان در واقعه مباهله دلالت دارد. حضور این بزرگواران در واقعه مباهله از فضیلت و برتری ایشان بر دیگران خبر می دهد. ابنائنا ای که حسن و حسین علیهم السلام هستند، نساينا ای که از دخت بزرگوار رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم حکایت می کند و انفسنا ای که نفس و جان رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم یعنی حضرت امیرالمومنین علی علیه السلام را توصیف می کند. لعنت در آیه شریفه اشاره به لعن طرفینی بین دو گروه مباهله کننده داشته و از سوی خداوند متوجه دروغگویان می باشد. از همین معنا و همچنین روایات موجود در این باب استفاده شده است که این عمل در دیگر زمان ها و نیز در عصر حاضر، البته با حفظ شرایط لازم و پس از ارایه مطلب حق به وسیله مناظره و استدلال در برابر مخالفان، کاربرد پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

مباهله، لعن، ولایت، نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718608>

